

Canal 9 com a símptoma

En RTVV és, sens dubte, on millor es concreten les contradiccions del PP valencià, on millor es visualitza la seua incapacitat i el seu estat hipotecari.

Si el president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana, havia insinuat escassa capacitat d'enginyeria política cedint a les pretensions d'UV en el repartiment del *pastís* de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), amb els nomenaments de l'equip directiu l'ha confirmada. Al ja conegut director general Juan José Bayona, poc dotat periodísticament encara que amb un currículum rimbombant com a vice-president del Banc d'Alacant i catedràtic de Dret Financer, s'ha afegit un esperpèntic elenc de figures, entre les quals, per mèrits propis, brillen José Vicente Villaescusa i Vicent Sanz, que, immediatament, han provocat el rebuig de les associacions de periodistes i els partits polítics al marge d'operació tan barroera.

En un decidit intent per controlar fins a extrems de comissaria política la informació de la televisió pública valenciana, el PP havia reservat la direcció d'informatius del nou organigrama per un dels seus diputats, José Vicente Villaescusa, personatge molt afí a l'actual secretari general de Presidència i marit de la directora del diari *Las Provincias*, Jesús Sánchez Carrascosa. El gran mèrit de Villaescusa, segons les explicacions del propi Bayona, era haver fet el seguiment de premsa de les tres últimes campanyes electorals dels populars, per bé que ni tan sols aquest *gran bagatge* podia camuflar la vertadera intenció de vigilància política que es pretenia exercir sobre el mitjà. La *renúncia* al càrrec en última instància de l'implicat –forçada des de Madrid– no ha fet sinó confirmar aquesta equivocació greu de Zaplana, que no ho és menys pel perfil de la candidatura com per la concepció perversa del mitjà, reduït a mer butlletí del PP.

Però per a errors, el nomenament de Vicent Sanz, apartat en el seu dia de la presidència del PP valencià per haver transcendit les veritaderes intencions sobre la seua dedicació política: “*forrarse*” i retirar-se encara jovial. Les seues aspiracions de corrupte vocacional no han resultat cap obstacle per a pensar en ell per a cap del departament de Recursos Humans, on Sanz percebria 8 milions a l'any. Ben mirat, tampoc no va amargar gaire la candidatura a la presidència de la Generalitat que Eduardo Zaplana haguera manifestat les seues pretensions de fer-se ric en les cintes del cas Naseiro, i potser sobre aquesta política de nuls efectes –el famós “estat de gràcia” invocat per Zaplana– es va calcular el seu retorn al món dels càrrecs vius a un departa-

ment dissenyat expressament per a ell. Encara que el tal Sanz, per a estupor general, no va arribar a abandonar mai, més que en aparència, les seues obligacions en el partit.

I no para ací el despropòsit: d'acord amb les investigacions de l'edició valenciana de *Diario 16*, la presència de Sanz en el nou organigrama podria respondre a l'amenaça feta per Sanz a Zaplana d'“estirar de la manta”, en cas de deixar-lo de banda en tot el repartiment de l'administració valenciana. Quina carta amaga a la mànega Sanz? Per què es veu obligat Zaplana a acceptar aquest suposat xantatge? Són qüestions que el transcurs dels esdeveniments dilucidarà. Mentrestant, l'aspecte més tangible d'aquesta absurda sarsuela és que aquesta és la primera gran crisi del PP valencià des de la seua arribada al govern de la Generalitat.

En RTVV és, sens dubte, on es concreten totes les contradiccions del PP, on millor es visualitza la seua incapacitat, les seues vacil·lacions i el seu estat hipotecari. Amb les amenaces de privatització de Zaplana i la negació d'aquests propòsits, segons convinga, del director general de l'ens, Juan José Bayona. Amb les amenaces de Lizondo de substituir l'actual valencià, un català estàndard i normatiu a tots els efectes, pel *valencià del poble* (de quin poble?) o els intents de tranquil·litat de Bayona al respecte. O amb la designació de l'ex-torero murcià, Francisco Mora –*el Niño de Lorca*–, de director de Ràdio 9. Amb tots aquests despropòsits, la precipitació del nivell professional dels càrrecs tècnics i totes aquestes rèmores afegides al pressupost, quina programació sobreviurà? Quina televisió? Quin telespectador?